

andres Nød. Allerede tidlig kom hun i Berøring med Enkedronning Caroline Amalie og tog virksom Del i dennes Kjærlighedsgjerninger; efterat hun havde faaet fast Ophold i København, tilsaa hun som Plejeforeningsdame syge og fattige og forestod fra 1855 af en Tid Fødselsstiftelsens Plejeafdeling uden at ænse den Folkesnak, der opholdt sig over, at en ung og ugift Kvinde paatog sig et saadant Hverv: hun viste sig dog saa skikket hertil, hun som al Tid havde elsket smaa Børn, at Snakken maatte forstumme.

Imidlertid var Rygtet om den Diakonissestiftelse, som Pastor Fliedner havde stiftet i Kaiserswerth ved Rhinen ogsaa kommet hertil, og hele Diakonissegjerningen var blevet omhandlet i forskjellige Tidsskrifter. Enkedronningen, hvem Gjerningen interesserede levende, tog selv til Kaiserswerth for at sætte sig ind i Sagen, og vor nuværende Dronning, den Gang Prinsesse af Danmark, gjorde sig bekendt med Gjerningen i Ludvigslust i Mecklenburg. Begge Dronninger følte, at Danmark ikke maatte staa tilbage for andre Lande, men have sin egen Diakonissestiftelse, og Sagen blev drøftet blandt andre med afdøde Pastor Blædel ved Garnisonskirken, og da han blev spurgt, om han kjendte en Kvinde, som han ansaa for at være i Stand at overtage en saa stor Gjerning, nævnede han Louise Conring som den, der med brændende inderlig Tro forenede Forstand, Dannelselse og Kjærlighed nok til at være dette Kald voxen, og Tiden har vist, at han saa klart.

Efter Dronningens Ønske rejste Frk. Conring først til Stockholm, der siden 1851 havde haft sit Diakonissehus, og senere til forskjellige Stiftelser i Tydskland, indtil hun endte i Kaiserswerth, hvor hun efter nogen Tids Ophold blev indviet til Diakonisse den 29. Marts 1863, og samme Aar, den 26. Maj indviedes saa den danske Diakonissestiftelse i en tarvelig lille Bolig i Smallegade Nr. 43; der var kun tre Værelser i Stuetagen og nogle Smaakamre ovenpaa, hvor Forstanderinden Frk. Conring, en dansk og en svensk Søster, som man havde laant os fra Stockholm, sov. Der var kun Plads til nogle enkelte Patienter, men da der snart meldte sig flere Søstre, og mange syge bade om at blive optagne — det var jo den Gang noget nyt blive pleiet af dannede Kvinder — kjøbtes allerede i 1865 en større Bolig, Nr. 50 i Smallegade, og her voxede Stiftelsen jævnt, indtil der blev Trang til endnu mere Plads; saa rejste